

Лучук Володимир Іванович

Біографія

Народився поет у селі Матче на Волині (тепер Польща) 27 серпня 1934 року. Батьки поета мали досить багату бібліотеку. Ще в дитинстві виявилось зацікавлення Володимира Лучука літературною творчістю (першого вірша він написав у сім років).

У 1945 році родина була переселена в село Доросині Волинської області і зазнала всіх бід від розриву з прадавніми коренями. Зростав хлопчик серед працюючого люду і сам був роботящим. Радів, коли його хвалили за щось добре зроблене чи вивчене, а то й за вигадане...

Після закінчення середньої школи здібний юнак, закоханий в українську поезію, подався здобувати вищу освіту до Львівського університету на слов'янський відділ філологічного факультету, там же закінчив й аспірантуру (1958).

Вірші почав друкувати ще студентом. Володя був одержимий поезією, а всі інші побутові справи для нього не існували.

Ті, хто знав Володимира Івановича, називають такі головні риси його характеру, як доброта, довір'я до людей, невтомність у праці та сміливість у пошуку вагомого, як добірне зерно, слова. Мабуть, не випадково свою першу збірку поезій він назвав так промовисто — "Довір'я".

Якийсь час Лучук завідував відділом рукописів Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника (1969—1975). Володимир Іванович зібрав чи не найбільшу і найповнішу бібліотеку поетичних збірок, виданих в Україні. Тісна творча дружба єднала його з літераторами Білорусії, Польщі, Чехії, Словаччини, Німеччини.

Володимир Лучук відомий також як перекладач і дитячий поет. Дітей він дуже любив. Навіть під час творчих поїздок у Прагу на вулицях міста він мав про що поговорити з дітьми. І хоч розмови були короткі, зате контакт налагоджувався доволі швидко.

Надійною підтримкою та помічницею у царині дитячої літератури була для Володимира його дружина Оксана Сенатович. їхнім подружнім гаслом стали такі слова: "Якщо ти поет — напиши для дітей!". А написав В. Лучук чимало: "Сіла хмара на коня", "Хитрий лис малює ліс", "Чарівний глобус", "Уставати рано треба", "Я малюю голуба", "Жива вода", "Дарунки для мами" тощо.

Батьки поета згадували, що ще в дитинстві циганка наворожила йому смерть у дорозі. Повний творчих задумів, Володимир Лучук раптово помер у поїзді, коли їхав зі Львова до Києва (24 вересня 1992 року). Похований він у Львові на Личаківському цвинтарі.